

ת"פ 53753/03/16 - מדינת ישראל נגד קבא מחמוד, ברא מחמוד, עלא משארקה

בית משפט השלום בעכו

13 אפריל 2016

ת"פ 53753-03-16 מדינת ישראל נ' מחמוד(עציר) ואח'
ת"פ 53779-03-16

לפני כבוד השופט ג'ני טנוס
המאשימה

מדינת ישראל

נגד
הנאשמים

1. קבא מחמוד (עציר)
2. ברא מחמוד (עציר)
3. עלא משארקה

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד גל ירדן

הנאשמים 1 ו-2 - הובאו

הסניגור - עו"ד חמוד אחסאן, ס. ציבורית

גזר דין (לגבי נאשמים 1 ו-2)

הנאשמים הורשעו עפ"י הודאתם בכניסה לישראל שלא כחוק.

הערך שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה מתבטא בפגיעה שנגרמת למדינה במאמציה לשמור על ריבונותה ולסגור את גבולותיה.

מתחם העונש הולם בגין עבירה זו למי שנכנסו לשטח המדינה למטרת פרנסה נקבע בהלכת אל הרוש.

בפסיקה שונה של בתיהמ"ש המחוזיים נקבע כי חרף ההסלמה הבטחונית לא חל שינוי במתחם העונש והוא נותר כפי שנקבע בהלכת אל הרוש.

בהתייחס לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, אני לוקחת בחשבון את גילם הצעיר של הנאשמים והודאתם בהזדמנות הראשונה וכן נסיבותיהם האישיות.

כמו כן יצוין, כי לנאשם 1 שתי הרשעות קודמות בגין אותה עבירה, האחת משנת 2012 והשנייה משנת 2014, ובגין הרשעתו האחרונה תלוי ועומד נגדו מאסר בר הפעלה בן חודשיים.

זה המקום להוסיף, כי במסגרת הרשעתו האחרונה ביהמ"ש הפעיל מאסר על תנאי קודם שעמד לחובת הנאשם והטיל עליו מאסר נוסף באופן שנגזר עליו מאסר כולל בן 4 חודשים.

לגבי נאשם 2 - לחובת נאשם זה הרשעה קודמת אחת בלבד בגין פגיעה או חבלה זדונית שלא כדין ובגין כניסה לישראל שלא כחוק משנת 2009. בגין אותה הרשעה נגזר עליו מאסר בפועל לתקופה של 5 שנים וכן הוטלו עליו מאסרים מותנים כאשר בגין העבירה של כניסה לישראל שלא כחוק הוטל עליו מאסר על תנאי בן 6 חודשים שהינו בר הפעלה במקרה דנן, שכן תקופת התנאי מסתיימת רק בחודש 9/2016.

בהתייחס לטענת הסניגור כי מן הדין יהיה להאריך את המאסרים המותנים אשר הוטלו על הנאשמים, אני מוצאת כי יש לדחות אותה מהטעמים שיצינו להלן:

בעניינו של הנאשם 1 - מדובר במאסר מותנה לתקופה מידתית ומאוזנת, כאשר לחובתו הרשעות קודמות בגין אותה עבירה.

בעניינו של נאשם 2 - הגם שמדובר בתקופה ארוכה בכל קנה מידה, יחד עם זאת לא ניתן להתעלם מהעובדה כי אורך התנאי נקבע בין השאר לנוכח העובדה כי לעבירת הכניסה בה הורשע בעבר התלוותה עבירת אלימות חמורה, ולעובדה כי מדובר היה בכניסות רבות מאוד לשטח המדינה שלא כחוק, כפי שעולה מהמסמכים שהוצגו בפניי.

אשר על כן, שוכנעתי שלא להיעתר לבקשת הסניגור להאריך את המאסרים המותנים, ואולם בהתחשב במכלול השיקולים שצוינו בגזר הדין, ראיתי לנכון לחפוף את המאסרים המותנים עם המאסרים שיוטלו עליהם בגין תיק זה.

לא אסיים מבלי להתעכב על טענות הסניגור לגבי קיומה של הגנה מן הצדק לנוכח האכיפה הבררנית לטענתו. עפ"י הנטען, המאשימה העמידה לדין את הנאשמים בגין עבירת הכניסה לישראל אך לא העמידה לדין את המעסיק שלהם, אף שהנאשמים שיתפו פעולה בזמן החקירה ומסרו פרטים לגבי זהות המעסיק.

טענה זו דינה להידחות, שכן מתשובת ב"כ המאשימה עולה, כי בכוונת המאשימה להעמיד לדין את המעסיק העיקרי מיד עם איתורו.

בהתחשב במכלול השיקולים, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1:

1. מאסר בפועל של 20 ימים מיום מעצרו בתאריך 23.3.16.
2. אני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן חודשיים אשר הוטל עליו בבימ"ש השלום בחדרה בת.פ. 41573-11-14, וזאת באופן חופף לעונש המאסר שבסעיף 1 לעיל.

סה"כ תקופת המאסר שעל הנאשם לרצות עומדת על חודשיים מיום מעצרו בתאריך 23.3.16.

3. מאסר על תנאי של 45 ימים למשך שנתיים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יבצע בתקופה זו העבירה בה הורשע, ויורשע בגינה.

נאשם 2:

1. מאסר בפועל של 20 ימים מיום מעצרו בתאריך 23.3.16.
2. אני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 6 חודשים אשר הוטל עליו בבימ"ש המחוזי בירושלים בת.פ. 9010/08, וזאת באופן חופף לעונש המאסר שבסעיף 1 לעיל.

סה"כ תקופת המאסר שעל הנאשם לרצות עומדת על 6 חודשים מיום מעצרו בתאריך 23.3.16.

3. מאסר על תנאי של 45 ימים למשך שנתיים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יבצע בתקופה זו העבירה בה הורשע, ויורשע בגינה.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום ה' ניסן תשע"ו, 13/04/2016 במעמד הנוכחים.

ג'ני טנוס , שופטת